

Miyase
Sertbarut

SINIFTA KALANLAR
OKUL AÇTILAR

SINIFTA KALANLAR OKUL AÇTILAR

© 2017, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Miyase Sertbarut

RESİMLEYEN: Hicabi Demirci

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

EDİTÖR: Burhan Düzçay

SON OKUMA: Hülya Dayan

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: 1997

Dördüncü Baskı: Şubat 2017 (3.000 adet)

*(Kitabın ilk iki baskısı 1997 yılında Eğitim Sen, üçüncü baskısı 2014 yılında
Çizmeli Kedi Yayınları tarafından gerçekleştirilmiştir.)*

ISBN: 978 - 605 - 9493 - 01 - 7

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Miyase
Sertbarut

SINIFTA KALANLAR
OKUL AÇTILAR

 tudem

Miyase Sertbarut

1963 yılında Ceyhan'da doğdu.

Keloğlan, Jules Verne, Orhan Kemal ve Karabaşlarıyla büyüdü.

Okula giderken hep karnı ağrıyordu. Yani o öyle zannediyordu...

Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi, yine karnı ağrıyordu.

Öğretmenlik yaptı, karnının ağrısı geçmiyordu.

Yazmaya radyo tiyatroları ile başladı. Öykü, roman, masal türlerinde yapıtlar verdi. Karnının ağrısı geçti. Kitapların bütün ağrılara iyi geldiğini düşünüyor.

Yazarın Devlet Tiyatroları repertuarında *Nalıncı ile Padişah* adlı çocuk oyunu bulunmakta, ayrıca *Sınavsız Hava Sahası* adlı oyunu pek çok okulda sahnelenmektedir. *Komşumuz Çok Acayip* adlı romanı 2013 yılında Gülten Dayıoğlu Çocuk ve Gençlik Edebiyatı Vakfı ödülünü almıştır. Yazarın diğer kitaplarından bazıları: *Koşkent'in Kayıp Çocukları*, *Dedemin Sihirli Dükkânı*, *Gizli Bahçe Masalları...*

Tudem Yayınlarından çıkan kitapları:

Bir Dilek Tut (masal), **Akvaryumdaki Denizkızı** (masal)

Tuna'nın Büyülü Gemisi (öykü), **Kırmızı Kartal** (öykü)

Altın Avcıları Plajda (öykü), **Yangın Tüpüyle Uçan Çocuk** (öykü)

İkizler İz Peşinde (öykü), **Saat Canavarı** (öykü)

Sarı Maymun (roman), **Kaçak Köpek Biber** (roman)

Yalancı Portakal (roman), **Sisin Sakladıkları** (roman)

Kapiland'ın Kobayları (roman), **Kapiland'ın Karanlık Yüzü** (roman)

Yıllankale (roman), **Kimsin Sen?** (roman), **Çöp Plaza** (roman)

Ara Âlem 1 – Tarlakoz'un Tuzağı (roman)

Ara Âlem 2 – Yasak Oyun (roman), **Buz Bebekler** (roman)

Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar (roman)

Sil Baştan Aşk (ilkgençlik romanı)

Delidolu Yayınlarından çıkan kitapları:

Çocukluğumun Tanrısı Piper Pa-25 (roman)

BÖLÜMLER

Siz Bizim Gibi Olmayacaksınız!.....	7
Büyük Hayaller.....	10
Şifreli Konuşmalar.....	17
Veli Toplantısına Kim Gidecek?.....	24
Celo Kalın Kafalı mı?.....	31
Karne Günü	41
Yarasalı Okul.....	57
Futbol Maçı.....	72
İçimizdeki Renkler	90

*Bana bu kitabı yazdıran ÷lkemin çocuklarına ve
Barbiana öğrencilerine sevgiyle*

Barbiana, İtalya'da küçük bir köyün adı. *Barbiana Öğrencilerinden Mektuplar* adlı bir kitap okumuştum yıllar önce. Not baskısını, sınavları, öğretmen otoritesini, öğrencilere uygun olmayan ders konularını, okulların şirket gibi yönetilmesini eleştiren bir yapısı vardı ve beni çok etkiledi. *Sınıfta Kalanlar Okul Açtılar*'ı bu etkiyle yazdım.

1. Bölüm

SİZ BİZİM GİBİ OLMAYACAKSINIZ!

Burada da güvercinler var. Kanat seslerini duyuyorum, aynı ses; bizim eski avlumuzdaki gibi, bizim eski çatımızdaki gibi. Başımı kaldırıp bakıyorum. Aynı yelpaze kuyruk, aynı beyazlık, aynı gri. Birlikte havalanıp birlikte iniyorlar, parçalanıp yeniden birleşen bulutlar gibi. Onlar buğday peşinde, bizim de halimiz öyle. Babam diyor ki:

“Ekmeğimizin peşinden geldik bu yere.”

Benim adım Levent ama kimse böyle söylemez. Mahallede *Levo*, okulda ‘*çaycının oğlu*’yum. Arkadaşlarım Levo diye seslendiğinde hoşuma gider, çünkü yakınlıktır, sıcaklıktır. Ama seslenişlerdeki farkı bilirim, annemin Levo deyişi ile okul müdürünün Levo’su arasında uçurum vardır. Bazen küfür gibi olsa da, bazen dalga geçilse de Levo benim adımdır; onu sahiplenirim.

Adlarımız kısaltılıp sevimli hale getirilse de biz şımartılmadan büyüyen çocuklardık. Oğlum büyüyünce şu olacak, kızım büyüyünce bu olacak yoktu çevremizde. Başka bir şey vardı:

“Siz bizim gibi olmayacaksınız!”

Babam kasabanın okuluna kaydımı yaptıırıyordu. Burada dördüncü sınıftan devam edecektim. İlk üçü geride bırakmışım, Diyarbakır’da.

“Oğlanın adı ne?” dedi masada oturan adam. Kaşları çatık, sesi azarlar gibi ve sanki biz masanın karşısında değilmişiz de taaa bahçedeymişiz gibi yüksek sesle.

Bizden önceki kadına böyle sormamıştı.

“Oğlunuzun adı nedir?” demişti gülümseyerek. *Sen ve siz* arasındaki farkı anladım, bizimle onlar arasındaki farkı o gün aklıma yazdım. Masadaki isimlikte acayip harflerle *müdüri yazdım.cısı* yazıyordu. Yardımcısı böyle sertse müdür kim bilir nasıldı? Top peşinde koşmadan da insanın sırtının nasıl terlediğini işte o odada anladım.

Babam fark etmemişti iki soru arasındaki başkalığı. Belki alışmıştı, belki de umursamıyordu, belki de dalgındı, belki de yoksulluğun ‘susun insan’ anlamına geldiğini sanıyordu.

“Levo,” dedi. “Oğlumun adı Levo Cangüven.”

Adam dik dik baktı babama, kafasını bir o yana bir bu yana çevirdi.

“Levo ne demek? Levent mi demek istiyorsun? Nerde nasıl konuşacağınızı öğrenemediniz gitti!”

Babam utanmıştı. Elindeki belgeleri evirip çevirdi. Beni gösterdi.

“Biz bilemesek de bu çocuk öğrenecek sayenizde.”

Evet, öğrenecektim; ilk dersimi o gün almıştım, kimlere ‘siz’ denir, kimlere ‘sen’; kimlere gülümsenir, kimlere çıkışılır o gün öğrendim ben. İçimde öfke vardı, beni ne yana savuracağını bilemediğim bir öfke. Belki de geride bıraktıklarımı özlediğim için öfkeliydim. O uzak suları, toprakları, ağaç gölgelerini terk edip neden buraya gelmiştik?